

זה היה העולם הזה שהיה

לפני 25 שנה

ההוצאות הראשונות על הקמת המרכז הרפואי של "הדסה" בירושלים. כתבת הכיכור תיארה את שהקני הכדורסל כהיחיד העור של הפכוזה המקצוענית, "הארלם גלובטרוטרס" שהופיעו בישראל. בשער הגיליון: שירי מקיסקים מה"גלובטרוטרס".

גיליון "העולם הזה" שראה אור השבוע לפני 25 שנה בדיוק הקדיש כתבת-תחקיר יוצאת-דופן לרצח ארלוזורוב. הכתבה הכיאה פרטים לא ידועים, שהשפיעו היבטים חדשים לרצח הפוליטי בה"א הידיעה בארץ-ישראל. כמוסגרת התחקיר הובא גם וידויו של ערבי כשב עבד אלימג'ר, שנישא את הכותרת "כך רצחתי את ארלוזורוב".

כסדרה על חשיפתאן הציג הכתב ברוך נאדל, "הארות לדו"ח במקר המדינה על עיריית חיפה". כתבי השבועון ביקרו את

ענן בן-כרמי בן-זבדי 1955 * שולייית הקוסם והפצצות

* הח"כ שנירדס במליאה * "אחינו הגדול"



"העולם הזה" 27
תאריך: 21.7.1955

לך, וכי אין בעיראק בנות גינגיות? זוהי בתי ולא אפרד ממנה. המושבניקית לא התיאשה, והחלה לבוא מדי יום ביומו למעברה וחזרה על תביעתה העקשנית. בראשית השבוע שבו שתי הנשים ונפגשו בבית-החולים. הבנות הובאו לבדיקת דם אשר תקבע סופית את שייכותן. השתיים חזרו לבתיהן, מתכות בקוצר-רוח לתוצאות הבדיקה. המושבניקית הסתגרה בביתה הר קטן, ואילו הטבריינית הקימה צעקות בי מעברה: "לא אתן את בתי, בדיקות או לא בדיקות! אהרוג אותה, אך לא אתגנה, אני אהבת אותה!"

צעידה

בשנת 1945 נכנסו חיילי החטיבה היהודית הלוחמת (הבריגדה היהודית) להולנד. סייעו לכוחות הבריית למגר את המפלצת הנאצית. השבוע ביום ה', ירדו ממטוט חילי האוויר הישראלי על ארמת הולנד 22 בחור רים שזופים. לא היו אלה אנשי צבא כיבוש. הללו יהיו את נבחרת צה"ל בתחרות צעידה לחיילות אירופה. 22 בחורים אלה המשתייכים לפיקוד הנח"ל, זכו במסע להולנד לאחר תחרות בת ארבעה ימים בארץ, ובה גרמו להפך תעה גדולה בנצחם שתי יחידות צנחנים. שנצחונן נראה מובטח מראש.

אנשים

עורך היומון המפא"י באנגליה, ג'רוולד פוסט, גרשון אגרון, לא קרא כנראה את רומן-הסיוטים של הסופר הר אנגלי ג'ורג' אורוול 1984, אחרת אין הסבר לכינוי הוא פנה אל דויד בן-גוריון בכינוי "אחינו הגדול" חמש פעמיים. בנו אחר זה, באסיפת-בחירות לבעלי מקצועות חופשיים שנערכה בירושלים.

העיתונאי אורי קיסרי, עורכו הי ראשון ומייסדו של העולם הזה, כתב בי רשימה בארץ על להקת הפנטומימה הישראלית שהחלה בהופעותיה: "לזיוויה שפיר אפשר להקדיש 1000 מילים, תוך סיכון שאחר-כך נמחוק מהן 999. אבל קיי מים גם סיכויים שעל האלף נוסף אלף".

ראשי-עיריית תל-אביב חיים לבנון, ברמזו על המתרחש בעיריות אחרות בי ישראל: "תפקיד העיריה הוא להרים את קרן העיר, ולא את קרן ראשי-העיר".

זוג קומיקאי האידיש דו'ניאן ו- שומאכר ידעו כיצד לצאת בכבוד ממצב עדין: כשהתחננו לארוחה בחדר-האוכל של עין-חרוד המפולגת, העומדת לפני היפרדות סופית, החליטו לא לבייש אף אחד משני הצדדים. שני הקומיקאים סעדו בעמידה, במרכז חדר-האוכל, על קרחהגבול שבין חציו המפא"י לחציו של אחדות-העבודה.

אחד מהם בח"כ כדי לעוררו. מיד הרים הח"כ הישן את ידו להצבעה. סיפור זה, שהופץ עלידי מק"י בציבור במיגזר הערבי, עורר תיזכים רבים. השבוע היה נדמה שאין זו הלצה כלל. בבוא ח"כ מסעד קסיס, איש הרשימה הדמוקרטית הקשורה עם מפא"י, לביקור בכפר ג'יש (גוש-חלב), בפעם הראשונה מאז ניבחר לפני ארבע שנים, הקפיד לרשום במחברת כל בקשה שהופנתה אליו. ליד כל בקשה רשם גם אל מי עליו לפנות. מועצה מקומית — משרד הפנים... גיוס למיטסרה



כומר בקיבוץ משמר-העמק

אחד מאירועי התיאטרון הנחרים ביותר שנערכו כו אירענס בישראל, היה המחזה טיל אוילנשפיגל שעובד בידי הבמאית שולמית בת-דורי והועלה במיתחם הגבעות שמסביב לקיבוץ, בהשתתפות כ-50 חברים ובעלי-חיים. בתצלום נראה הכומר מטיף למפקד המיבצר. במיתחם ההצגה הוקם מיבצר של ממש.

ולצבא — אך, לעזאזל, שוב עלי לפנות לפינת לבון..."

הפעם צחקו אפילו המארחים האדיבים, והעירו את תשומת לבו של הח"כ לעובדה שפינתס לבון התפטר מתפקידו לפני כמה חודשים.

דרכי אדם

לפני שיבעה חודשים יצאו שתי נשים את בית-החולים הסקוטי בטבריה, כשבזרר-ותיהן תינוקות מחתולים. האחת, עולה מעיראק, חזרה למחנה הלוהט במעברת טבריה. השניה, עולה מהונגריה, נסעה אל אחד המושבים שליד הכינרת. מדי פעם חזרו ונפגשו השתיים בין כתלי בית-החולים, בעת בדיקות וייעוץ רפואי. עד שלבסוף הבחינה המושבניקית כי בתה של הטבריינית הולכת ומבהירה, בעוד שבתה הופכת שחומה יותר ויותר. בשבוע שעבר נכנסה המושבניקית אל פחונה של הטבריינית בתביעה מוזרה: "החזירי לי את בתי וקחי ממני את בתך, אני בטוחה שהחליפו אותן בבית-החולים". התביעה לא נתקבלה: "מה את חושבת

פצצה ליד ביתו של ביאליק דהי טוט. ללא ניפגעים. השבוע נוספו שתי חוליות נוספות: פצצה במקום נאמו של ישראל רוקח. פצה במקום נאמו של ראש עיריית תל-אביב, שולייית הקוסם. שום אורח פשוט לא יכול היה לדעת בבירור מי אחראי לכל מעשה. אולם לא יכול היה להיות ספק מי אחראי מהבחנה המוסרית: העסקנים

באחד הימים ישבתי עם חברי-הכנסת מסיעת הפועל-המזרחי, מיכאל חזני, ור שוחחנו על הים העכור של השחיתות בו טובעת אט-אט עצמאות המדינה. חזני הביע או דעה שנחרתה בזכרוני. הוא הוכיר את פרשת ענן בן-כרמי בן-זבדי, האיש שהוצא להורג עלידי יהושוע בן-נון, בשל שוד הרכוש הנטוש בכנען. לדעת חזני, החלה השחיתות במדינה מן הרגע בו שדדו מוסדות ואנשים פרטיים את רכוש הניפקדים בימי המלחמה, ואין פוצה פה, אכן, יתכן וזהו החטא הקדמון. שהרי אם אפשר היה להתעשר מן השוד בעצם הימים בהם נהרגו מיטב הצעירים בחזית, מדוע אסרו למעול ולגנוב ולשדוד בימי שלום?

האמנתי פעם כי השיקול שהמריץ את יהושוע לדון למוות את ענן היה צבאי בלבד: כשמתרגלים הלוחמים לבזו ביה סופם לנטוש את הקרב בראותם תפציע-ערך, עתה נדמה לי שזו סברה פשטנית מדי. יהושוע ידע שאם יסבול את השחיתות הקטנה ביותר, יישר עמוד השדרה הי מוסרי של שבטיו, והמדינה החדשה תירקב מבפנים בטרם קמה.

אולי חבל שמנהיגי תש"ח לא התעמקו בעוד מועד בפרק זה של ספר יהושוע: "ויעלו מן העם שמה כשלושת אלפים איש ויגונו לפני העי... וימס לב העם ויהי למים... ויאמר יהושוע: אהה אדוני ה', למה העברת את העם הזה את הירח לתת אותו ביד האמורי האבדינו? ... בי, אדוני, מה אומר אחרי אשר הפך ישראל עורף לפני אויביו?"

...ויקח יהושוע את עכב-בזרחה ואת הכסף ואת האדרת ואת לשון-הזהב ואת בניו ואת בנותיו ואת שורו ואת חמורו ואת צאנו ואת אהלו ואת כל אשר לו... וירגמו אותו כל ישראל אבן, וישרפו אותם באש ויסקלו אותם באבנים... פרק זה שב ועלה לנגד עיני כשקראתי את פרשת שוד הרכוש הנטוש, שהתפרסמה בגיליון האחרון. שמא עלתה תבונת הקדמונים על תביר נתנו?

21.7.55

העולם הזה

העולם הזה

העולם הזה

העולם הזה

העולם הזה